

אודה למלנכוליה

מאנגלית: ערו ניצן

לא, אַל תֵּלֶךְ אֶל לְתֶהּ, אַל תִּסְכַּח
שְׁרָשֵׁי חוֹנֶק־זָאב לְרוֹשׁ יֵינָם.
הֶרְחַק מִמִּצְחָךְ אֶת נְשִׁיקָה
עֵנֵב הָאָדָם שֶׁל פְּרוֹסֶרְפִּינָה;
פְּרוֹת טֶקְסוֹס כְּזֹר לֹא תַעֲנֵד,
וְאַל תִּרְשֶׁה לְחִפּוּשִׁית אוֹ עֵשׂ
לְהִיּוֹת עִם נִפְשֶׁךְ הָאֲבֵלָה
וְלֹא הָאֵחַ לִיגוֹנָה יְנֵד;
כִּי צֵל אֵל צֵל יָבוֹא, וְהוּא מִתְּשׁ,
יִטְבִּיעַ צֶעַר עַר בְּמִצּוּלָה.

אֵךְ עֵת הַמִּלְנְכוּלִיָּה עֵז תּוֹטַח
לְפָתַע מִמְרוֹם כְּכִי־רָבִיב,
שָׁכַל פְּרָחִים שְׁחִיר־אֵשׁ יִטְפַּח,
וַיִּכַּס יֶרֶק־גִּבְעוֹת תִּכְרִיךְ אֲבִיב;
הֲרוֹה בּוֹרֵד־בֶּקֶר צַעֲרֶךְ
בְּקִשָּׁת שֶׁל גְּלִי־חֹל בַּמִּדְבָּר,
בְּשַׁפַּע דְּמוּמִיּוֹת בְּתַמָּתָן;
אוֹ אִם תִּרְאֶה רִגְזָה אֶהוֹבְתָה,
אֶסֶר יְדָה וְתֵן לְזַעַם בֶּרֶךְ
וְשִׁתָּה עַד תֵּם עֵינֶיהָ – אֵין כְּמוֹתָן.

1 ג'ון קיטס (1795-1821) – מחשובי המשוררים הרומנטיים האנגלים.

בֵּיתָהּ עִם יָפִי – שְׁלָמוֹת מְכָרָח;
 וְגִיל, לְעֵד נִפְרָד הוּא בְּנִשְׁיָקָה;
 גַּם עֵנֶג הַמְכָּאִיב, קָרוֹב נוֹכַח,
 הוֹפֵךְ לְרוֹשׁ בְּפִי דְבוּרָה רַפָּה:
 מְזֻבַּח מִלְּנִכּוּלְיָהּ הַלוּטָה,
 בְּלֵב מְקַדֵּשׁ הַהֲנָאָה מְנַח.
 רַק מִי שְׁלֹשׁוֹנוֹ בְּעֵז תְּכוּן,
 תִּמְעֵן עֲנַב־גִּיל אֶל חֲכוֹ הַצָּח;
 נִפְשׁוֹ תִטַּעַם אֶת עֶצֶב עֲצָמָתָהּ
 וּבֵין גְּבִיעֶיהָ לְעוֹלָם תִּשְׁכֵּן.